

527.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 31 sierpnia 1926 r.

o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78 poz. 443) postanawiam, co następuje:

Art. 1. Celem zaopatrzenia rynku wewnętrznego w przedmioty powszedniego użytku, tudzież zapobiegania i przeciwdziałania wyższości cen na te przedmioty, upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych, aby po wysłuchaniu opinii czynników fachowych i w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych regulował:

- a) przemiał zbóż chlebowych i wypiek;
- b) ceny przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów, odzieży, obuwia, nafty, węgla

i żelaza, w szczególności przez wyznaczanie cen tych artykułów na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany.

Art. 2. Prawo regulowania cen przez ich wyznaczanie na przedmioty, wymienione w p. b. art. 1-go może w drodze rozporządzenia przekazać Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych — wojewodom, w Warszawie — Komisarzowi Rządu z prawem dalszego przekazywania tych uprawnień władzom administracyjnym 1-ej instancji lub zarządom gmin miejskich i wiejskich.

Minister Spraw Wewnętrznych w Warszawie, a wojewodowie na obszarze podległych im województw wykonywują przysługujące względnie przekazane im powyższe uprawnienia po wysłuchaniu opinii czynników fachowych.

Władze, przekazujące w myśl ustępu 1 niniejszego artykułu swe uprawnienia, obowiązane są wskazać przedmioty, na które w danej miejscowości wolno wyznaczać ceny oraz okres czasu, w ciągu którego można wyznaczać ceny.

Art. 3. Opłaty za korzystanie z komunalnych urzędzeń, zakładów i przedsiębiorstw, dostarczających ludności przedmiotów względnie świadczeń powszedniego użytku, wymagają zatwierdzenia właściwej władzy nadzorczej, wskazanej w art. 36 i 37 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94 poz. 747).

Zatwierdzenia władzy nadzorczej wymagają również wszelkie zmiany opłat, o których mowa w poprzednim ustępie.

Postanowienia zawarte w niniejszym artykule obowiązują do dnia 31 grudnia 1927 r.

Art. 4. Winni przekroczenia rozporządzeń, wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych ustaw karnych, ulegną karze aresztu do 6-ciu tygodni lub grzywny do 10.000 zł.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie ponad 3 tygodnie. Z karą, orzekaną wedle niniejszego postanowienia, może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępny.

Art. 5. Właściwemi do orzekania są władze administracyjne I-ej instancji. W sprawach o przekroczenia rozporządzeń, wydanych na podstawie pktu b. art. 1, władze administracyjne orzekać będą po wysłuchaniu opinii Komisji obywatelskich.

Komisje te działać będą pod przewodnictwem delegata władzy administracyjnej i składać się będą z równej ilości przedstawicieli konsumentów z jednej strony, i handlu, rolnictwa i przemysłu — z drugiej. Przeciw orzeczeniom władz administracyjnych I-ej instancji można w ciągu 7-miu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi wedle przepisów postępowania, obowiązujących w I-ej instancji sądowej.

Na obszarze mocy obowiązującej niemieckiej ustawy postępowania karnego z roku 1877 stosuje się przepisy o policyjnych rozporządzeniach karnych.

Art. 6. Wygaśnięcie mocy obowiązującej rozporządzeń wydanych na zasadzie niniejszego rozporządzenia nie uchyła odpowiedzialności karnej za ich naruszenie w czasie ich obowiązywania.

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Sprawiedliwości.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 29 grudnia 1925 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. z 1926 r. № 1 poz. 2). Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1926 r. „o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz odzieży i obuwia przez wyznaczanie cen” (Dz. U. R. P. № 18, poz. 101), zachowuje aż do odwołania moc obowiązującą, o ile dotyczy wyznaczenia cen na przetwory zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów. Przy wymierzaniu kar za przekroczenie

przepisów tego rozporządzenia należy karać według art. 4 niniejszego rozporządzenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *C. Klarnar*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *A. Sujkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Dr. A. Raczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Kolei: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Broniewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Staniewicz*